

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 4 april jl. is de heer D. Buijs, hierna 'Buijs', ten laste gelegd dat hij zich na de wedstrijd Fortuna Sittard – Sparta Rotterdam van 29 maart jl. schuldig heeft gemaakt aan het gestelde in artikel 19 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna 'RTBV', jo. paragraaf IV. sub g van de Gedragscode Officials Betaald Voetbal, hierna 'de Gedragscode'. Buijs zou zich volgens de aanklager betaald voetbal 'hierna 'de aanklager', schuldig hebben gemaakt aan het schaden van de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen door het verbaal in diskrediet brengen van de arbitrage door het maken van de volgende opmerkingen:

'Nee, laat ik daar maar één ding over zeggen. Deze man... Mijn team was slecht, maar deze man ohh wauw. Gewoon zijn hele presentatie, z'n houding. Wij staan erover te praten, ik krijg gewoon kippenvel. Echt. En ik ben af en toe ook niet goed. En dan mogen ze wat zeggen. Je mag me ook een gele kaart geven. Maar die houding. Ik krijg gewoon kippenvel over mijn hele lichaam.'

De aanklager betaald voetbal heeft via Fortuna Sittard aan Buijs een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, Buijs met ingang van 7 april jl. het recht wordt ontzegd de eerstvolgende dag waarop een competitie-, play-off- of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club wordt gespeeld, als trainer/coach te fungeren of in welke vorm ook enige andere voetbalteam begeleidende functie te vervullen.

Dit schikkingsvoorstel is namens Buijs niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 10 april jl. Zij heeft bij die gelegenheid Buijs gehoord, bijgestaan door de heer D. van der Weerden, teammanager van het eerste elftal van Fortuna Sittard.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager heeft begrip voor het feit dat Buijs niet akkoord is gegaan met het schikkingsvoorstel en daardoor de zaak aan de tuchtcommissie is voorgelegd. Immers, het gaat volgens de aanklager hier niet om een standaard spelovertreiding, maar een 'uitingsdelict'. Volgens de aanklager mag een trainer kritiek hebben en zijn ongenoegen uiten, maar is het de vraag wanneer dit omkapt in het in diskrediet brengen van een persoon. Dat is volgens de aanklager ook per zaak afhankelijk, ook als het gaat om de woorden die geuit zijn. Volgens de aanklager zijn sommige uitingen evident, maar er zijn ook uitingen die volgens de aanklager op het randje liggen en de aan Buijs tenlastegelegde uitingen behoren volgens de aanklager tot de laatste categorie. De aanklager vindt dat ook deze door Buijs gedane uitlatingen tuchtrechtelijk verwijtbaar zijn.

De Gedragscode

In december 2012 is als gevolg van een gewelddadig incident bij een amateurvoetbalvereniging in Almere een grensrechter overleden. Dat was volgens de aanklager de directe aanleiding voor alle bij het betaald voetbal betrokken partijen om onder het motto 'zonder respect geen voetbal' een handvest op te stellen. De partijen geven in het Handvest aan dat ze een gezamenlijke verantwoording hebben om de kernwaarden van het voetbal, waaronder 'respect', hoog in het vaandel te houden. Alle clubs zijn gevraagd de bestaande Gedragscode opnieuw te ondertekenen.

In het Handvest staat, net zoals in de Gedragscode, een aantal specifieke overtredingen genoemd, waaronder het op verbale of non-verbale wijze in diskrediet brengen van de arbitrage. De aanklager geeft ook aan dat in de Gedragscode is bepaald dat (team)officials binnen het betaald voetbal, waartoe Buijs behoort, een voorbeeldfunctie hebben. Daarnaast is de aanklager van mening dat de Gedragscode ook bepaalt dat deze wordt overtreden als sprake is van gedrag of uitlatingen die een beledigend dan wel onnodig grievend karakter

hebben, met name ten aanzien des persoons. De aanklager stelt dat hier in deze tuchtzaak sprake van is doordat Buijs zich specifiek en volgens de aanklager bewust heeft gericht tot (het gedrag van) de arbitrage en daarbij de tenlastegelegde woorden heeft geuit.

Op grond van de bewijsmiddelen kan het aan Buijs tenlastegelegde volgens de aanklager reglementair en overtuigend bewezen worden. De aanklager ziet geen reden om zijn strafeis op zitting te verhogen.

3. Verweer door en namens Buijs

Buijs is primair van mening dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan hetgeen hem ten laste is gelegd. Hij heeft, zoals de aanklager zelf al aangeeft, geen beledigende woorden gebruikt. De wijze waarop Buijs zijn interview heeft gegeven, betreft ook een wijze van interpretatie en is dus subjectief. De interviewer vraagt: "Je krijgt het niet voor elkaar om rustig te blijven?" Buijs geeft vervolgens aan dat het niet eens over 'slecht' gaat, maar het in deze vooral om de houding/presentatie van de scheidsrechter gaat. "Laat ik er maar één ding over zeggen. Mijn team was slecht, maar deze man... Wauw", begon Buijs. "Gewoon zijn hele presentatie, zijn houding... We staan erover te praten en ik krijg gewoon kippenvel. Echt. Ik doe het af en toe ook niet goed, dan mogen ze daar wat over zeggen en een gele kaart geven. Maar die houding, ik krijg echt kippenvel over mijn hele lichaam." Op dat moment krijgt Buijs kippenvel als lichamelijke reactie op een emotie. Dit benoemt hij richting de interviewer die hier vervolgens op doorvraagt. Buijs is van mening dat dit niks te maken heeft met het in diskrediet brengen van de scheidsrechter, maar enkel en alleen het duiden van een emotie betreft. Verbaal is Buijs ook niet beledigend geweest, heeft geen grove taal of scheldwoorden gebruikt, is niet cynisch geweest en heeft nimmer iets over de persoon gezegd maar alleen over de houding/presentatie van deze persoon, de scheidsrechter. Van een persoonlijke aanval is volgens Buijs dan ook geen sprake.

De aanklager spreekt volgens Buijs in zijn schikkingsvoorstel niet over het verbale aspect, maar vooral de wijze waarop Buijs zich heeft uitgelaten. Hoe Buijs overkomt in het interview en hoe dit wordt opgevat, is volgens Buijs puur subjectief. Het is voor Buijs onmogelijk om zich daartegen te verweren. Het is volgens Buijs enkel interpretatie c.q. een aanname van de aanklager wat Buijs zou hebben bedoeld met de wijze van uiten. Daarbij is Buijs ook niet uit zichzelf ineens hierover begonnen, maar betreft het enkel een reactie op de vraag van de interviewer.

Reglementair kader

Voor het vaststellen van een overtreding op grond van artikel 19 RTA is volgens Buijs opzet of schuld, vereist in de zin dat er wel enige bewustzijn aanwezig moet zijn ter zake het intreden van een bepaald gevolg. Buijs had niet het doel om de scheidsrechter persoonlijk aan te vallen of om hem of het hele scheidsrechterskorps in diskrediet te brengen, maar enkel en alleen zijn mening te geven in combinatie met het vertalen van een emotie en lichamelijke reactie bij hem. Hierdoor kan er volgens Buijs geen sprake zijn van een tuchtrechtelijk verwijt. In het dossier valt ook nergens te lezen dat de scheidsrechter een klacht heeft ingediend dan wel het interview van Buijs als niet prettig zou hebben ervaren. Met betrekking tot de door aanklager aangehaalde voorbeeldfunctie, stelt Buijs dat hij zich er goed van bewust is dat hij een voorbeeldfunctie heeft. Echter stelt Buijs dat het niet zo is dat hij met de aan hem tenlastegelegde uitingen deze voorbeeldfunctie niet goed heeft vervuld.

Strafmaat

Buijs stelt dat het op basis van de door hem op zitting getoonde tv-beelden van – eerdere - interviews met andere trainers en spelers volstrekt onduidelijk is wat tegenwoordig wel en niet meer mag worden gezegd over een scheidsrechter of de arbitrage (en wat de strafmaat is). Buijs is van mening dat het goed is om de kaders hieromtrent scherper te laten stellen door de KNVB zodat trainers en spelers meer duidelijkheid krijgen. Hoewel Buijs bij zijn standpunt blijft dat hij geen norm heeft overtreden en vrijspraak de enige logische uitkomst zou zijn, stelt hij subsidiair het navolgende als de tuchtcommissie wel over zou gaan tot het opleggen van een straf.

Buijs heeft geen blanco strafblad, maar er is geen sprake van een trend in gelijksoortig handelen en daarmee dus ook geen vergrote kans op recidive. Door het vooronderzoek van de aanklager en de aandacht van de media, voelt Buijs zich minder vrij om te spreken voor de camera. Dit doet helaas af aan de authenticiteit van Buijs en het recht om zichzelf te kunnen zijn voor de camera, aldus Buijs. Buijs is ook van mening dat de aanklager de proportionaliteit van de voorgestelde sanctie beter had moeten afwegen, omdat hij nooit eerder is vervolgd voor dergelijke uitlatingen. Voorts zijn er volgens Buijs geen uitspraken van de tuchtcommissie terug te vinden waarbij een trainer een onvoorwaardelijke straf heeft gekregen voor gelijksoortige uitlatingen in de

media. Buijs schetst vervolgens wat voor persoon hij is en dat hij dingen benoemt zoals ze volgens hem zijn. Zo heeft hij in een interview ook benadrukt dat de arbitrage in een betreffende wedstrijd een goede beslissing had genomen, terwijl deze beslissing in het nadeel van zijn team was.

Op basis van het bovenstaande, verzoekt Buijs de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde. Subsidiair, als de tuchtcommissie tot een bewezenverklaring zou komen, verzoekt Buijs om een matiging van de straf, omdat deze volgens hem disproportioneel is en niet in verhouding staat tot de straffen gegeven naar aanleiding van de getoonde interviews en artikelen tijdens de zitting.

4. Niet-bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan Buijs tenlastegelegde niet bewezen. De niet-bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De inhoud van het dossier;
- De tv-beelden van ESPN;
- Het verweer van Buijs op zitting.

5. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

Aan Buijs is ten laste gelegd dat hij zich na de wedstrijd Fortuna Sittard – Sparta Rotterdam van 29 maart jl. schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 van het RTBV jo. Hoofdstuk IV sub g van de Gedragscode, namelijk het schaden van de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen door op verbale wijze de arbitrage in diskrediet te brengen door het maken van de in de tenlastelegging genoemde bewoordingen.

De tuchtcommissie oordeelt dat Buijs zich niet schuldig heeft gemaakt aan het aan hem tenlastegelegde en overweegt hieromtrent het navolgende.

Tuchtrechtelijk verwijt in de zin van het RTBV en de Gedragscode

In gevolge artikel 19 lid 1 onder b RTBV en met inachtneming van de bepalingen in artikel 27 en 29 RTBV is het handelen of nalaten waardoor de belangen van de sectie betaald voetbal of de voetbalsport in het algemeen worden geschaad strafbaar. Voor het vaststellen van een overtreding op grond van artikel 19 RTBV lid 2 is opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. Uit paragraaf IV. van de Gedragscode blijkt dat de Gedragscode wordt overtreden wanneer sprake is van een bewuste gedraging zoals benoemd in sub a tot en met sub g van deze paragraaf.

Op basis van artikel 40 lid 4 RTBV komt een tuchtrechtelijk orgaan niet tot een bewezenverklaring van de tenlastelegging, indien het ondanks het voorhanden hebben van voldoende bewijsmiddelen, niet de overtuiging heeft, dat betrokkene de desbetreffende overtreding heeft begaan.

Uit de tenlastelegging komt naar voren dat de aanklager sub g – deels – heeft tenlastegelegd namelijk het op verbale wijze in diskrediet brengen van de arbitrage. Hoewel de aanklager op zitting heeft aangegeven dat Buijs zich ook schuldig zou hebben gemaakt aan sub b – gedrag of uitlatingen die een beledigend dan wel onnodig grievend karakter hebben, met name ten aanzien des persoons – zal de tuchtcommissie haar oordeel moeten vormen op basis van de tenlastelegging, te weten sub g en meer in specifieke zin het op verbale wijze in diskrediet brengen van de arbitrage. Daarbij zal de tuchtcommissie moeten toetsen of de door Buijs geuite bewoordingen kunnen worden beschouwd als een bewuste gedraging gericht op het in diskrediet brengen van de arbitrage.

De tuchtcommissie stelt vast dat Buijs de uitingen op zich niet betwist, maar uitdrukkelijk ontkent enige intentie of bedoeling te hebben gehad om de arbitrage in diskrediet te brengen.

Hoewel de tuchtcommissie oordeelt dat van coaches/trainers in algemene zin verwacht mag worden dat ze zich bewust zijn van de gevolgen van hun – publieke – uitingen, oordeelt de tuchtcommissie op grond van de tv-beelden, het dossier en het verhandelde ter zitting dat in dit geval niet overtuigend gesteld kan worden dat

sprake is geweest van een bewuste gedraging aan de zijde van Buijs gericht op het in diskrediet brengen van de arbitrage, zoals expliciet – naar het oordeel van de tuchtcommissie in een erg brede normstelling – in voornoemde paragraaf van de Gedragscode is opgenomen.

Hoewel uit het dossier en de tv-beelden blijkt dat Buijs de aan hem tenlastegelegde bewoordingen heeft geuit, heeft de tuchtcommissie niet de overtuiging gekregen dat daarmee de arbitrage – bewust – in diskrediet is gebracht zoals aan Buijs is tenlastegelegd. Daarbij speelt mede een rol dat het dossier geen verklaringen van de scheidsrechter – of andere leden van de arbitrage – bevat die het inhoudelijk standpunt van de aanklager ondersteunen. Hoewel ter zitting is gebleken dat de aanklager wel contact heeft gehad met de scheidsrechter, ontbreekt enige – schriftelijke – reactie van zijn kant.

Gelet op de tv-beelden, de inhoud van het dossier en het verhandelde ter zitting, ontbreekt derhalve de overtuiging bij de tuchtcommissie dat Buijs de arbitrage – bewust – verbaal in diskrediet heeft gebracht.

De tuchtcommissie oordeelt alles afwegende dat Buijs zich niet schuldig heeft gemaakt aan het tenlastegelegde en komt daarom tot de volgende beslissing.

6. De beslissing

Buijs wordt vrijgesproken van het aan hem tenlastegelegde.

Aldus beslist op donderdag 10 april 2025 door de heer mr. M. Nan, voorzitter, mevrouw mr. R. A. Tamminga en de heer F. M. L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.